

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

15813 *Reial decret 1360/2011, de 7 d'octubre, pel qual es modifica el Reial decret 1816/1991, de 20 de desembre, sobre transaccions econòmiques amb l'exterior.*

El règim de declaració de les transaccions econòmiques amb l'exterior vigent a Espanya, que data de 1991, s'enfronta a una sèrie de canvis operatius en els sistemes de liquidació de les operacions de pagament que, units a una marcada tendència cap a la revisió de la regulació de la Unió Europea i de la majoria dels estats membres, fan necessària la seva reforma parcial.

En particular, el Reglament 924/2009, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009, relatiu als pagaments transfronterers en la Comunitat i pel qual es deroga el Reglament (CE) núm. 2560/2001, recull a l'article 15.1 una clàusula de revisió en virtut de la qual, el 31 d'octubre de 2011 com a molt tard, la Comissió ha de presentar un informe sobre la conveniència de «suprimir l'obligació nacional d'informació sobre els pagaments». Aquest informe pot anar acompanyat, si s'escau, d'una proposta legislativa.

En aquest mateix sentit, la regulació aprovada durant els últims anys en la pràctica totalitat d'estats membres ha previst la supressió de tal obligació d'informació nacional sobre pagaments, amb fins estadístics. Per tal d'alinejar la regulació espanyola en la matèria a la vigent en el nostre entorn financer i d'anticipar-se amb la màxima eficàcia possible a la molt probable reforma del Reglament 924/2009, és necessari reformar la normativa de transaccions econòmiques amb l'exterior i derogar les disposicions que mantenen l'obligació de les entitats de remetre informació de la qual no disposen de forma immediata i automatitzable i incorporar, per contra, l'obligació de remetre la que sí que és de disposició immediata. D'aquesta manera se suprimeix el deure de les entitats registrades d'exigir als seus clients les dades que completin la informació de les operacions en què intervenen, per remetre-la posteriorment al Banc d'Espanya.

La reforma que es planteja, no obstant això, ha de permetre el manteniment de la informació de la qual es disposa en l'actualitat, de manera compatible amb les tendències reguladores abans reflectides i a través de dues fonts diferents: una, la informació automàtica subministrada per les entitats registrades, i l'altra, l'obtinguda a partir de les dades que requereixi el Banc d'Espanya als qui realitzen actes, negocis, transaccions i operacions amb l'exterior, de conformitat amb l'obligació que estableix l'article 3 de la Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Economia i Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 7 d'octubre de 2011,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 1816/1991, de 20 de desembre, sobre transaccions econòmiques amb l'exterior.*

El Reial decret 1816/1991, de 20 de desembre, sobre transaccions econòmiques amb l'exterior, queda modificat de la manera següent:

U. L'article 2 queda redactat de la manera següent:

«1. Als efectes del que disposa l'article 2.3 de la Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior, la residència o no residència a Espanya s'ha d'acreditar de la forma que disposa el present article.

2. La condició de resident a Espanya s'ha d'acreditar de la manera següent:

a) Les persones físiques de nacionalitat estrangera, mitjançant la targeta o el carnet individual d'autorització de residència o qualsevol altre document públic en què consti la concessió de l'autorització de residència per l'autoritat competent.

Res ha d'obstar la condició de resident de la persona física estrangera, als efectes de la Llei 19/2003, i d'aquest Reial decret mentre duri la seva autorització de residència, el fet que tingui a més domicili a l'estranger. En aquest cas s'entén que té la seva residència principal a Espanya, llevat que hagi fet devolució del carnet o targeta d'autorització de residència.

Alternativament, les persones físiques de nacionalitat estrangera poden acreditar la seva condició de resident mitjançant certificació de residència fiscal expedida per les autoritats fiscals espanyoles.

b) Els establiments i les sucursals en territori espanyol de persones jurídiques estrangeres o de persones físiques residents a l'estranger, mitjançant qualsevol document públic en què constin les dades corresponents a la seva constitució, d'acord amb la legislació espanyola, o certificat d'inscripció en el Registre mercantil.

c) Les persones físiques de nacionalitat espanyola i les persones jurídiques domiciliades a Espanya s'han de presumir residents a Espanya, llevat de prova en contra.

3. La condició de no resident s'ha d'acreditar de la manera següent:

a) Les persones físiques espanyoles, mitjançant certificació de l'autoritat consular espanyola expedida amb una antelació màxima de dos mesos, que acrediti la seva inscripció en el Registre de matrícula del consolat o secció consular de l'ambaixada corresponent.

b) Les persones físiques estrangeres, mitjançant certificació negativa de residència expedida per l'autoritat competent amb antelació màxima de dos mesos.

c) Alternativament, les persones físiques espanyoles o estrangeres poden acreditar la seva condició de no residents mitjançant certificació expedida per les autoritats fiscals del país de residència o bé mitjançant una declaració en què manifestin que són residents fiscals en un altre Estat i que no disposen d'establiment permanent a Espanya, i assumeixin el compromís de comunicar qualsevol alteració de les esmentades circumstàncies.

d) Les persones jurídiques domiciliades a l'estranger, mitjançant document fefaent que acrediti la seva naturalesa i domicili.

e) Les sucursals i establiments a l'estranger de persones jurídiques espanyoles o de persones físiques residents a Espanya, mitjançant certificació del cònsol espanyol corresponent que estan constituïts al país de què es tracti.

f) Els diplomàtics estrangers acreditats a Espanya i el personal estranger que presti serveis en ambaixades i consolats estrangers o en organitzacions internacionals a Espanya, mitjançant targeta d'identitat expedida pel Ministeri d'Afers Exteriors.»

Dos. L'article 5 queda redactat de la manera següent:

«1. Els cobraments i pagaments entre residents i no residents, així com les transferències al o de l'exterior, estiguin xifrats tots aquests en euros o en moneda estrangera, s'han d'efectuar a través d'un proveïdor de serveis de pagament inscrit en els registres oficials del Banc d'Espanya (d'ara endavant, entitats registrades), amb les excepcions que assenyalen els articles 6 i 7 d'aquest Reial decret.

2. En el cas dels cobraments i pagaments transfronterers ordenats o rebuts per residents en els quals intervingui un proveïdor de serveis de pagament d'un altre Estat membre de la Unió Europea als quals sigui aplicable el Reglament (CE) 924/2009, de 16 de setembre, relatiu als pagaments transfronterers en la Comunitat o, en els casos d'abonaments i deutes en comptes de clients no residents, les entitats registrades han de facilitar, en la forma i amb l'abast que determini el ministre d'Economia i Hisenda, i dins dels trenta dies següents a cada mes natural,

la informació relativa als cobraments, pagaments o transferències exteriors en què intervinguin, als efectes de seguiment administratiu, fiscal i estadístic de les operacions. Només s'ha de sol·licitar informació que es pugui recopilar de manera automàtica, sense incidir en el tractament directe automatitzat dels pagaments.

3. En els restants casos de cobraments i pagaments i transferències que preveu l'apartat 1, les entitats registrades han de facilitar, en la forma i amb l'abast que determini el ministre d'Economia i Hisenda, i dins dels trenta dies següents a cada mes natural, informació relativa als cobraments, pagaments o transferències exteriors en què intervinguin als efectes de seguiment administratiu, fiscal i estadístic de les operacions.»

Tres. L'article 6 queda redactat de la manera següent:

«És lliure l'obertura i el manteniment per residents de comptes denominats en euros o en divises en oficines operadores a l'estranger tant d'entitats registrades com d'entitats bancàries o de crèdit estrangeres, així com els cobraments i pagaments entre residents i no residents mitjançant abonaments o deutes en els esmentats comptes.»

Quatre. L'article 9 queda redactat de la manera següent:

«Les entitats registrades, en el cas d'operacions, transaccions, actes o negocis amb no residents, així com en les variacions en comptes o posicions financeres deutors o creditors davant l'exterior, i les persones físiques o jurídiques residents que realitzin operacions de les que assenyalava l'article 1 d'aquest Reial decret o mantinguin actius o passius a l'exterior, queden subjectes a l'obligació de facilitar als òrgans competents de l'Administració General de l'Estat i al Banc d'Espanya, en la forma que s'estableixi mitjançant una ordre de la ministra d'Economia i Hisenda, les dades que se'ls requereixin per als fins de seguiment administratiu, fiscal i estadístic de les operacions.»

Cinc. L'article 11 queda redactat de la manera següent:

«1. Les competències en matèria de moviments de capitals i transaccions econòmiques amb l'exterior objecte d'aquest Reial decret corresponen al ministre d'Economia i Hisenda.

2. Les esmentades competències les ha d'exercir el Ministeri d'Economia i Hisenda a través de la Direcció General del Tresor i Política Financera, i del Banc d'Espanya, d'acord amb el que estableix aquest article.

3. Corresponen a la Direcció General del Tresor i Política Financera les competències per a:

a) Concedir les autoritzacions, efectuar les verificacions o establir els controls sobre les transaccions exteriors o els cobraments, pagaments o transferències amb l'estranger que, en virtut de l'exercici d'una clàusula de salvaguarda de les que preveu l'article 3 d'aquest Reial decret, quedin subjectes a prohibició o limitació.

b) Establir el procediment i la tramitació relatius a les operacions a què es refereixen els articles 4, 7 i 8 d'aquest Reial decret.

c) Exercir el control i la inspecció de les operacions efectuades a través de les entitats registrades.

d) Exercir les actuacions d'inspecció i investigació que siguin necessàries per prevenir i, si s'escau, corregir les activitats contràries a aquest Reial decret.

e) Resoldre els expedients administratius sancionadors a què es refereix l'article 8 de la Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior, dins de les atribucions que li confereix l'article 12.2 d) d'aquesta mateixa Llei.

4. Corresponen al Banc d'Espanya les competències per a:

a) Concedir a bancs, caixes d'estalvis i altres entitats financeres autorització per actuar en el mercat de divises, en els casos en què l'esmentada autorització es requereixi de conformitat amb la legislació vigent, així com autoritzar les activitats de canvi de moneda estrangera en establiments oberts al públic d'acord amb la seva normativa reguladora.

b) Dictar, en l'àmbit de les competències que li confereix la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, les instruccions relatives al contingut, procediment i freqüència de les comunicacions a què es refereix l'article 5 d'aquest Reial decret.

c) Rebre, en els termes que prevé aquest Reial decret, i segons el procediment establert d'acord amb els apartats 3 b) i 4 b) anteriors, les declaracions i la informació a què es refereixen els apartats 2 i 3 de l'article 5.

d) Exercir el control i la inspecció de les operacions efectuades a través de les entitats registrades.

e) Exercir les actuacions d'inspecció i investigació que siguin necessàries per prevenir i, si s'escau, corregir les activitats contràries a aquest Reial decret.»

Sis. L'article 17 queda redactat de la manera següent:

«1. La liberalització dels pagaments de residents a no residents i de les transferències a l'exterior a què es refereix l'article 1 d'aquest Reial decret s'entén sense perjudici del necessari compliment de les obligacions fiscals que, si s'escau, corresponguin a l'acte, transacció o negoci jurídic principal del qual els esmentats pagaments o transferències derivin, de conformitat amb la normes vigents aplicables.

2. L'incompliment de les obligacions que estableixen els apartats 2 i 3 de l'article 5 i l'article 8 és constitutiu d'infracció, de conformitat amb el que disposa l'article 8 de la Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior.»

Disposició transitòria única. *Règim transitori de les obligacions d'informació i declaració sobre transaccions econòmiques amb l'exterior.*

Qualsevol persona física o jurídica que, amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, estigui obligada a facilitar informació o realitzar declaracions sobre transaccions econòmiques amb l'exterior, ha de seguir facilitant i declarant aquesta informació conforme al sistema de declaració anterior fins al 31 de desembre de 2013, i això, sense perjudici del compliment de les obligacions d'informació establertes de conformitat amb aquest Reial decret i el Reial decret 664/1999, de 23 d'abril, sobre inversions exteriors i la normativa que els despleguen.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entrarà en vigor l'1 de juny de 2012.

Madrid, 7 d'octubre de 2011.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta del Govern d'Afers Econòmics
i ministra d'Economia i Hisenda,
ELENA SALGADO MÉNDEZ